

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H M E J I.

Nr. 261.

Göteborg den 24 febr. 1966.

Hella lella!

Visst ska du få ett brev till före den 5 mars, som du önskade dej i brev nr 258 av den 17 ds, vilket kom den 22. Och här kommer det. Kanske hinner ett till fram. Vi får väl se. Tack ska du ha för brevet.

Hade jag skrivit MB om Martin? Ja, utanskriften har jag ju ingen kopia på. Så jag får väl tro dej. Det kan nog inte gälla någon annan.

Underbart att Hjördis blivit en annan människa ooh en bra människa sedan hon blev "skild" Gerdies cirkulärbrev ska du få läsa då du kommer hem om du vill!! Agnes Prytz är väl lindrigt klok, som begär att du ska sätta dej ner "i lugn och ro" Det vore inte dumt om du kunde göra det. Men inte skulle ~~inte~~ den där stunden utnyttjas för att skriva en artikel för hennes tidning. Tänk, att gamla människor förstår så lite!

Och så går ni på avskedskalas på löpande band. Det var bra tjuvigt med dom där studenterna eller f. d., som gjorde en så fin middag på restaurant och begärde att kalaset skulle börja med ett bibelstudium. Nästa ofattbart!!! Men ostron ska väl den akta sej för, som inte är van vid dessa djur.

Ditt s enaste brev fick jag på middagen kl. 3-4. Lite senare kom Roy. Men han hade inte varit hemma, så han hade inte fått morsans brev. Han hade varit hos herr Ulmstedt och fått besked om att hyran skulle nedbringas till kr. 500:- som han fick. Det var ju förtjusande. Jag hade Oscars folkpension kr. 386:- som ju räcker ett gott stycke. Så ska jag ta ut 114:- när jag kommer till banken. Så var det gjort!!! Han tog också hand om era bekymmer för magasinering. Han sa genast att det ska jag tala med svärfar om. Och han trodde att det skulle nog ordna sej. Pappa Erik har nog en massa förbindelser för sånt. Roy sa att Ulmstedt hade sagt att Gerdie hade skrivit om och om igen och pruttat på hyran.

I brev från David sa han att han tillskrivit dej om att ni var välkomna att bo hos dom under den tid ni måste vara i Uppsala.

Jaså, ni går inte in i hamnar dit man kan skicka brev? Då ska vi väl samla ihop ihop ett par hos Dodo. Du har inte sagt när ni kommer till USA. Eller vart båten går?

I går kom Tora Hermansson och hämtade mej och vi for till Sahlgrenska och hälsade på Alma Gustafsson. Här har blivit töväder de senaste dagarna, så barmarken visar sej och jag vågar gå ut. Sedan for vi genom stan och jag köpte lite mat som jag ville ha. Det var underbart för en gammal innesittare!

Alma är ju ganska klen. Hon orkar inte med sina besök så lång stund. När vi hade varit där ca 20 min. kom en ung brorsdotter och då gick vi. Och hon hade inget emot det. Annars ler hon så soligt och är ju så tacksam att få vara kvar på sjukhuset. I dag, sa hon, kom överläkaren med 7-8 kanske flera läkare på stor rond. Och jag var så rädd att han skulle säga något om att jag skulle gå hem eller vart det nu skulle bli. Ja, det är nog inte så lätt att vara så gammal och ensam. I tisdags, tror jag det var, ringde jag till Almas kusin Cissi Eléhn och frågade om hon varit på sjukhuset på söndagen, då hon brukar gå till Alma. Nej, hon var hemma och sjuk och hade stängt sin affär. Men så sa hon att hon hade en peng som Alma önskade ge till Ytter Missionen. Och undrade hur hon skulle få fram den. Kanske jag kan lägga ut den sa jag. Hur mycket är det? Kr. 1.000:- sa Cissi. Så mycket har jag inte, sa jag. Så fick hon församlingens postgirokonto och skulle sätta in det där. Det

skall alltså tillföras Y.M:s insamling den 6 febr. Det är väl för rart. Nu är Alma förtjusad rädd att det ska bli för mycket kvar och därför gör hon så. Jag sa henne i går att jag talat med Cissi och att hon skulle ordna det så. Hon lög så soligt och förnöjt.

I kväll kommer Gustaf och Gunvor Hallgren och hämtar mej med sin bil. Vi ska nämligen till Liss Karlsson, som fyller 70 år i dag. Nice make.

I dag har det blivit den 26 febr. Jag har varit angelägen om att detta brev inte skulle komma fram före Roys, där han berättar om vad som hänt. Han hade ett som låg färdigt att avgå och han skulle fylla i det med några rader. Jag vill ju att han ska vara först med sina rapporter. Han skulle nog också tala med Erik innan han skickade brevet. Mer vet jag ju inte. Återgår till Liss 70-årsdag! Där träffade jag ju Marie och Johannes Nörsgård. Och det är ju så roligt att träffa dom. Men nog är det ansträngande med deras språk alltid. Den här Hohannes har ju alltid gjort anspråk på att vi utan vidare borde förstå danskan. Men han har blivit medgörligare och gör allt för att det hela skall gå ihop. Så var ju Astrid och Helge och deras förtjusande 3 flickor. Tvillingarna är väl 14 eller 15 år och den lilla är visst som vår Eva 10 år i sommar. Gun och Olle har 3 pojkar och dom var också här hela familjen. Tjusiga ungar dom också, den äldste 7 år. Kl. 11 kom jag hem igen med Gustafs och Gunvors bil. Efter allt innesittande var det så roligt att komma ut bland folk ett tag. Olles bor i Bollmora - ett Gode Gud Hjälp!

Kl. 18 ringde David och sa att Brita Olsson på Sjövik var mycket sjuk. Hon var just då opererad och inte vaken ännu. Man hade gjort något experiment med att laga hennes dåliga hjärta med plast. David ville att vi skulle be till Gud att detta lyckas. Hon ligger i Uppsala. Stackars lilla Brita och hennes familj! Dom är ständigt i mina tankar. En sån här operation kanske inte är något experiment nu. Dom har nog lyckats med det många gånger. Men Brita är ju så klen.

av Stockholms ytterområden. Dom har köpt ett radhus! Olle Källstigen är ju teolog, som du vet, och lektor.

Roy har ju en lägenhet på lut om människan, som vill till Uppsala, kan skaffa en bättre än den hon hade att byta med. Ska bli roligt att se hur det och om det lyckas.

Vi har haft töväder nu en vecka och är så lyckliga över det. Snö och is försvinner nu efter hand. Och jag var i går i Ev. Fossrlandsstiftelsens kyrka kl. 12 där ett av dagens möten, som ingår i Kvinnornas Internationella Bönadag, hölls. Det var första gången jag var ute på egen hand på mycket länge. I morron ska jag gå till kyrkan också på egen hand eller fot. Just nu ringde Ebba och sa att dom fått tvenne kort från "erat sommarställe".

När jag har fått se dom, går dom till Dodo. Tack för titten!

När ni nu lämnar Himeji redan den 5 - alltså i dag om 8 dar - så kan det väl knappast bli ett brev till, som jag tänkt.

De tusende hälsningar till er båda från innetligt längtande

Länge